ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๒๔

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัด สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓ (ยโสธร)
– อำเภอกุดชุม – บ้านเลิงนกทา

พ.ศ. ๒๕๒๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๔ เป็นปีที่ ๓๖ ในรัชกาลบัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม ราชโองการโปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศว่า

โคยที่เป็นการสมควรกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวง จังหวัด สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 🖢 (ยโสธร) – อำเภอ กุดชุม – บ้านเลิงนกทา ในท้องที่อำเภอเมืองยโสธร กิ่งอำเภอทรายมูล อำเภอเมืองยโสธร อำเภอกุดชุม และอำเภอเลิงนกทา จังหวัดยโสธร ซึ่งได้กระทำการสำรวจที่ที่ต้องเวนคืนบางส่วนเสร็จแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕៩ ของรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย และข้อ ๘๘ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกากำหนด แนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัด สายแยกทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๓ (ยโสธร) – อำเภอกุดชุม – บ้านเลิงนกทา พ.ศ. ๒๕๒๔"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ แนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัด สายแยก ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓ (ยโสธร) – อำเภอกุดชุม – บ้านเลิงนกทา อยู่ในท้องที่อำเภอเมืองยโสธร กิ่งอำเภอทรายมูล อำเภอเมืองยโสธร อำเภอกุดชุม และอำเภอเลิงนกทา จังหวัดยโสธร มีส่วนกว้างของ แนวทางหลวงสองร้อยเมตร

มาตรา ๔ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการตาม พระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตาม พระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ พลตรี ประมาณ อดิเรกสาร

รองนายกรัฐมนตรี

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๑

เล่ม ๕๘ ฅอนที่ ๑๘๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๒๔

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาลบับนี้ คือ เพื่อประโยชน์ ในการสร้างทางหลวงจังหวัด สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓ (ยโสธร) — อำเภอกุดชุม — บ้านเลิงนกทา ในท้องที่อำเภอเมืองยโสธร กิ่งอำเภอทรายมูล อำเภอเมืองยโสธร อำเภอกุดชุม และอำเภอเลิงนกทา จังหวัดยโสธร ซึ่งได้ กระทำการสำรวจที่ที่ต้องเวนคืนบางส่วนเสร็จแล้ว แต่ยังไม่พร้อมที่จะออก พระราชบัญญูตเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ สมควรกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างไว้ ก่อนตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานีขึ้น